

Týden se s týdnem sešel, zase jsou tedy přepište dějiny, je tady středa a my jsme tady s dalším týlem než se do toho pustíme, tak zase technická hlášení.

Třístí týden 29. vpátek budeme v podvečer v Liberci. Je to ten pátek pod mezi státním svátkem a víkendem, tak když máte volna stali v Liberci, tak pokud já jim tak 9. 20. zářím svátek měchal, tak já jsem v pohodě.

Tak to jste si pěkně nabíjete.

Takže v Liberci.

Gratuluju k tomu nabíju.

Pak přijdou už říjnové dny a tam jsme 4. října v Brně v káznici.

Řekná spustí, tak 10.

A když nás spustí z káznici, tak 6. října se vyskytneme v poličce.

A 10. v plzni.

První, 3. říjnové první.

Můžeme zdělovat.

4, 6 a 10.

Tak a kdybyste se chtěli vidět ještě 3. října s gromanem a skrýglem, tak se můžeme vidět nové pace.

Pokud nás chcete číst, stále jsou klispozici naše dvě publikace.

A 3. je v sazbě a každou v středu v deníku N naše tematické čvanky.

A pokud byste chtěli a nemáte ještě předplacené bonusové obsahy, tak jsme na gazatistu a na hero-hero, kde vás samozřejmě rádi uvítáme.

A už teď komtřeva si můžete dopréd náš zářejový serial,

který se věnuje každý pátek v Nichovu roku 1938,

který probíráme ze všeho různíkstra nadem pomalil finále.

Ne myslím, že na čase máme výroči.

Máme výroči.

Máme výroči.

A nám vyšel náhodov takhle na den.

A tazka si je naše.

To není naše výroči, ale on to ovlivnil asi dost, takže nějak to má je vstaženo i k našem moderním dějinám.

Ale 21. září 1993 rozpustil Boris Jelcin.

Rozpustili Boris.

Rozpustili Boris, rozpustil parlament.

Nejvyšší soviet.

Za pár dní se střílelo na Bílý Dům, který nikoli v Evošinknu, ale v Moskvě.

Nasídlo parlament a to hořelo.

Čau dělo se z toho.

To byl zajímavý efekt motylých přídel.

Jelcin rozpustí nejvyšší soviet.

A stříli se na Bílý Dům.

To muzikám globalizou radějný.

To bylo v jednom Moskvě a na jednom místě.

Ale ovlivnilo to docela dost, asi i do budoucna.

Řekneme si pak asi jak.

[Transcript] Přepište dějiny / Jelcin před 30 lety rozehnal parlament

Tady ten dnešní díl možná udělal, takže bychom se nejdřív pohovořilo o tom roce 93, co se to v tom Rusku odhrálo.

A víte, co já vás do toho Bílého Důmu na chvíli vezmu, jo?

Já jsem rozhodně pro, že počase nečeský díl, ale už jsme se párkrát doktli ruských i ukrajských děj, tak opět do Ruska.

A v bonusu bychom se podívaly na Boris se blíže, jako na takového.

Tak budeme mnohady takové byzarní a mnohady depresivní, ale Boris má dlouhy osud.

A pestrý.

Velibestrý.

Tady je Martin Grovanhá, tady je Michal Stéhadík.

Připomeneme jednu z nejvíraznějších figur světové politiky 90. let.

Pětšinou ho vyzdvíhoval jako muže, který rozvél sovietský s vás a závedl v Rusku demokracii.

Do hládního města si ho v roce 85 vytáhné sám Dichého Lvorbačov

a pomůže mu získat funkci prvního tajemníka mocné Moskevské oblasti.

Boris jelcind na tanku před Ruským parlamentem

při pokusu konzervaticů o muž v svochnu 1991.

Borisem jelcinem se zrodilo nové demokratické Rusko,

suvěření stát otevření celému světu.

Ruský prezident také odsoudil invazy vojsk varshavské smlouvy do Československa v roce 1968.

Jelcinovi začnou říkat Čerství výtěrs u ráni.

Osobní od Váhámu vynesla obrovskou popóarytu

a sám se pak stal prvním demokratický zvoleným prezidentem Ruské federace.

První to všem, že rozbil sověcký slasji krajně přehrané.

Vtěl Adérosko bylo spobodné, moc pro něj byla odpovědnost, nevlastnictví.

Rusum ukázal, co je to demokracie a jak funguje tržní ekonomika.

Tak zvaní oligarchové neuvěřitelně s bohatnou

a výměnou zatopak jelci na politicky i finančně podporují.

Přišli jsme o istotu práce o sociální podporu o zdravotní péči.

Stát přestal po roce 1991 na dlouho plnit své základní funkce.

Vyberalizace přinesla inflaci obrovské bohatství pro hrstku vyvolených

a strádání pro milion Rusů, kteří byli zvyklí poslouchat to, co jim dyktoval stát a strana.

Čečenská republika je součástí ruské federace, jak je to v ústavě.

Čalné území nemá práho opustit ruskou federaci.

Já ucharou, ucharou ráně.

Říka, že jelcin byl demokrát a poutíní není je krajně zavádejčí.

Protože tvůrcem nedemokratického ruského systému byl právě jediný jácin.

Na místo kremelské zdě ulehl jako první prezident na ruském Slavíně,

Moskávském novoděvíčí mřbytově.

Zepište dějiny!

Jak k tomu 21. můžu zařít 93 rusko doputovalo,

tak to můžeme klidně začít hakem Serpun 21.

Minimálně, minimálně, protože asi tak najvšichni si to dneska už uvědomujeme,

že to není naše běžná, dení realita, ale sovietský svas se tak jako rozpadal na etapy.

Rozkládal a rozkládal.

Byla dobá, kdy v Moskvě byli dva prezidenti ruský a sovietské.

Ruský a sovietské sedili tam spolu.

Na živě byli úplně spolu.

To ne, ale tak byl.

Byl, byl, byl. Prezidentem sovietského svazu ještě existujícího byl Michail Gorbačov,

hvězda mezinárodní politiky v té době,

a prezidentem ruské federace byl Boris Jelcin,

hvězda ruské politiky.

On to dokázal v těch nových proměnicích se poměrech

propojit svoji někdejší strajnskou kariéru

s takovou lidovou retorikou a výzkávání podpory ve volbách.

Takže Jelcin se zdál být,

kdyby je nikoli v starým ale novým politikem do nové e-Ry,

kdy dokázal mluvit velmi bohlivě k lidu a výzkávat podporu,

samozřejmě potom ten reali politický výkon

naopak dopadal krizi jako byla v tom 30. a 90.

Ale k tomu se už jděte dostaneme.

Asi podstatné i pro ten příběh té krize v 93. roce je to,

že v roce 91, ještě i před tou tehdejší krizí,

která znamenala pád Michaela Gorbacheva,

Jelcin jakož to ruský prezident získává od parlamentu,

tohle superparlamentu, který tam tehdy byl ten,

nad všema těmi republikami a všechny,

každá měl až svůj vlastní parlament,

ale tohle velkého parlamentu získává výrazné prezidentské pravomoci,

protože je to doba převratná,

kdo měl jasnou, kdo čemu vládne

a je potřeba, aby tam moc měl jako byla definována,

takže se rozhodnou tehdy, že teda v tomu Borisově,

kterému tak jako důvěřujou, dají pravomoci poměrně nevidane,

takže on třeba měl pravomoci menovat ministry,

bez parlamentu.

A stejně tak mohl bez parlamentu odvélat přeměra.

No ale ty jako zásadní pravomoci dostává

v vůzovkách až v prosinci 91. načili až po tom pučiu,

nepostupně jako přebíhrá.

Nepostupně přebíhrá.

Prostě se mu to stvrdí ten siest lidových poslanců

a umožnímu řídit v konečném úsledku vládu

bez souhlasu parlamentu.

To znamená, tam je ta pravomoci od začátku poměrně silná.

Tak.

A on tu pravomoci v následovici době využije

v tom, že vlastně začne zavádít ekonomické reformy,

začne vládnou tomu rusku opravdu jako pevně,
jako jako z velkým a vyzema,
a pustí se do velkých kroků
a ne, všechny se povedou, takže pak je kritizová v roce 92.
Za to, že neodborně a nepromyšleně
vlastně zasahuje do ekonomiky
a zo sociálních koho systému
a že se to rusko pod jeho rukama vlastně začíná bordit.
No to další vědci,
že systém Boris Ejelci narozodně nebyl založen
na nějakém sofistikovaném systému ekonomu
a dalších, ale tady nám začínají vyrůstat
oni oligarchové, který vlastně postupně přebírají stát
a ten systém se postupně dostává do dokovrach
vlastně několika málo jedinců
aniž by to mělo dopad na život realních a prostých rusů.
Tady zase je možná takové jako chyba,
nebo nechyba křížovatka počátku 90. let,
že reformu ano, ale chceme rychle výsledky.
Chceme, aby v podstatě jsme se měli velmi rychle dobře,
když teda Ejelci říká, že to tak bude, ale tak není.
Zrovna jeho, potom dlouholetým premierem
byl Viktor Černomi Hrytin, autor slavného výroku,
chtěli jsme to udělat dobře, dopadlo to jako vždycky
to, co se hodina kdykoliv politický koncept.
Tak, vzláště v Rusku a nejen, ale tady to sedí úplně
přesně, protože ty ekonomické reformia
tu změnu, tu transformaci, kterou jalcins
pomocí různých i světových ekonomů
vlastně chce nastartovat, velmi se třeba inspirovali
i kuponovou privatizací tou dobou běžící
v Česko-Slovensku, v České republice, na slidně.
Ale on to prostě rozjede a výsledek není.
Ještě i rychle jí výsledek,
mají ho ve formě rychleho průžvihu.
A to nastane v roce 92,
kdy ten parlament řekne, tak tohle neměti,
ty pravomoci zase vezmeme, a začne jste možnosti
pustit jalcina na plnok vládnutí ten parlament,
co uvadnou, ale to už si jelci nechce nechádozít.
Ten 2. 90. rok tam už je taková,
jako by konkrétní těavka,
toho schromážení lidový zástupců,
jak se to oficiálně menoval, a nejvyšším

sovietem, kdy on se snaží na konci roku 92
a vlastně kandydovat, nebo definovat a prosadit
Jebora Gaidara, jako před srdu vlády,
a právě to schromážení lidových zástupců
mu vetuje, tuhle tu snahu, která byla iniciována,
a on se pustí do takové velké jarní ofenzívy
včetně televizních projevů v březnu 93,
kdy oznamuje, že chce vyšší pravomoci,
kdy vlastně jde už proti tomu parlamentu,
aby mohlo realizovat, aby udělal reformy.
Ty reformy, takže nemá dost pravomoci na ty reformy,
tak se tuti, že nemůžu udářit.
Takže tak, že tím, co parlament říká,
ale reformy se ti nedařej, mě ti ty pravomoci vezmem,
tak jelci říká, a já potřebuji ještě větší pravomoci
byte reformy, kdo je zdářili.
Tady evidentní neschoda v tom, kdy se mají ubírat,
no a samozřejmě výsledek je ten,
že ten parlament se rozhodne, že jelci na odvola do konce
několikrát to projednávají,
nikdy se to teda nedostalo na hlasování úplně.
Kdyby mě to chtějí neudrže legislativně udělat pomoci
obřaloby, kdy má tam jako sousobor všechny pochybení,
to je nějaký 6.20. řezen 93.
Nedáří se to, a ještě navíc v květnu 93
proběhné vlastně parlamentní referendum o důvěře,
které požaduje jelci.
A jelci jen ho zvládne?
No je to důvěra v prezidenta,
a on císka nad poloviční děčinu.
Tím tím pádem jako zvládnout politickou situaci,
kdy mohou být i Šumi a snáho odvolát,
ale ve chvíli, kdy si vyžádá vyjádření důvěry,
a tady ještě asi je potřeba říct jednu věř,
že ten parlament, do kterém se bavíme,
byl ještě zvolen za sovětského svazu.
Ano, proto si bavíme ho nejvyšším sovětů,
a je pořád ní lidových zástvíců.
Tady vlastně on má v roce argument,
my tady nemáme demokratický zvolený parlament
ještě jako v podmínkách nového rúzkého státu,
protože zase je to jelcin, kdo se za zády Gorbačová
se jde ještě před těmi událostmi
se zástupci Ukrajny a Bieloruska

a podepíšíou ta Bielověšská, nebo jak se to nenuje?
Což je rok 1991,
oni tak jako tíše a bezvědomí
nejvyššího prezidenta mu,
a poté oznámí, že už není vlastně
stále formálně je, ale realně
bez pravomocí, takže je Ukrajina,
Bielorusko a Rusko douvlastní cesto
a na jednou už tady není ten koncept sovětského svazu.
A já jsem si tady dneska budu dosytovat
zdovolení tak zchválněm.
Pa rusky?
Ne, ne, ne, to jsou české články,
ani to jsou překlady.
Já jsem si našel v knižce
Garyho Kasparova Zima přichází,
což je popis tohoto všechového
velmi starom moderných ruských dějen.
Je zde cna je 5?
Ano, ano, podstatě ano.
Je to taková jako všechová partie
trošku v některých momentech.
A on přesto, že jak si ještě řekneme následně
k tomu jelcinové poměrně kritický,
říká velmi kresně, říká,
jelcinovi se dostává nedostatečného uznání
za to, že se postavil do čela revoluce,
která nakonec metla komunistické instituce
a rozložila sovietské imperium.
Byl to jelcin, nikoli v Gorbačov,
kdo přivedl rusko ze zemní zazazcádlem na slunce.
Byhem bolestivého přechodného období
státíl rusové iluze obrském
příchodu zářné budoucnosti.
Kvůli korupci, chudobě, zločinnosti a válkám
na Severním Kavkaze, každodenní život
v Ruskun za mnoho nestál
a většina věny se svezla na jelcina.
Jelcinov Buldozer stačil ke zboření
vězení minulosti,
ale postarádal přípravu a kreativitu
k tomu, aby navrhl palác budoucnosti.
No, ale já myslím, je to
přesně většině většině.

Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.

Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Je to poměrně přesně většině.
Vyžímů na chvílku do tehdejších českých novin.
No no, jsem pro.
Protože já jsem si tak jako díval,
kdo se o tom vlastně u nás psalo.
Když jsem udělal takovou poměrně jako sondu
do různých novin, které vycházali v té době
politických časopisů, deníku a tak dal.
Tak ono se mě překvapil,
jak málo se o tom vlastně psalo.
S pocitem, a který asi odpovídá mentalitě
toho počátku 90. letu u nás,
kdy nás strašně zajímalo
co souviselo s naším vztahem k západu,
ale to rúzku a to rúzku
jsme považovali za výřizenou vězi.
Ale je se perou v rúzku nám bylo jedno?
Trošku ano.
Příznačno je, že třeba jako v respektu
jsem našel několik textů během
podzima až do vánoc 93.

Ale všechny psal jeden
dopisovatele to Dimitrii Bieloševský.
Prostě měli na to svého člověka,
který psal tyto texty.
A já schválně jako
bezprostředně potom třetím řinů
vychází čle jeho komentář
epizoda nebo finále.
Jasně napovídá.
Dobový pohled na jelcin a vlastně z této perspektivy.
Ať už bude další vývoj jakýkoliv
je zcela nezbytné, aby jelcin dovedl
svou věc dokonce.
V případě příliš snadného kompromisu
by prohrál nejen on, ale i ruské reformy.
Takže reforma je hlavní,
ale to, že rozpustíte badlament, vám odpustíme.
Tragedy současného ruská je skutečnost,
že opozice tu nemá postavení,
ale je to příslužet
až do případného vítěství.
Ruská opozice již nyní tvoří
součást zvládnoucí elity
a to v takové měře, že de facto
znemožňuje výkonou moc.
Patřík ní nejen parlament,
který může určeně brzdit iniciativy vlády,
ale i obříse z lidových poslanců
superparlament byliž bolševěky
koncepované jako dozorčí organa
de všemi služkami sovietské moci.
No vyda.
A tam je jako zajímavé, že ten jelcin
v komentu občan Havel docela dobře vidět,
že jsem mu jako v výstím způsobem
jako fundí, že je to jako to normálnější rusko
byť jsou tam ty kroky, kdy posíláte
postěvojsko na parlament.
Chcete opravdové fundiní?
Chci fundiní. Tak ten text končí.
Pokus je vykládat jelcinu
v postup jako protiústavní.
Sou charakteristické, nejen pro Michaela Gorbačova,
jenž se za každou cenu snaží zůstat

na výsluní pozvol na vyhasínající
západní Gorbemáneje.
Udržovat při životě
než jí rázně anulovat.
Ale ta je ustala z roku 1978,
která se prošli nikoli v Stalinská z konce 30. let.
Pravdu mají spíše Aleksandr Solženicin
a Jelána Bonerová,
kteří prohlásili, že k podobnému kroku
jsem měl jelcin ku prospychu ruska
i celého světa odhodla výštríve.
Takže cár. Takže cár.
Cár by měl tu důmu rozprášit,
protože ty reformy jinak neudělá nikdo,
než ten osvícený vladáš.
Přesně tak. A já vás teď kom ešte vezmu,
slypovala, já vás vezmu,
protože jste jsme se odcítili situaci,
když se bojuje o ten parlament.
Já vás vezmu na pár chvil do toho bílého domu,
chcete?
Protože jsme v 93. roce
tak v českých časopisech
a to tak, že třeba i v Mladém světě
vychází několika stránkové reportáže
o různém dění.
Takže reportáh 14
zmův obleženém do mě,
kterou napřesel Petra Procházková,
která byla uvnitř celou tu dobu.
To není Havlíčko, ale mám z pební republiky.
Takže já vám budu citovat pár pasáží,
protože fakt je to skvělí,
nejen co se tam dělo,
že podíváme na figury
uvnitř toho parlamentu,
ale co se o to mohl tehdy český
14 přečí dočíst,
protože tenhle text je poměrně
zásadní proto,
když to se nám s ním zbytkem,
zbytek byli komentáři z pravodajství,
ale třeba taková dle reportáže byla jenom jedna.
Je 4. hoří na 1990,

minut po 15. hodně moskevského času
pokouším se s 9,
že nami dostat zhořící ostrilované budovy
prožili jsme spolu s další tisícovkou lidí
v bílem domě 14 dnů
v tačináta reportáž.
Jelci nožení prezident,
jásali v noci z 1. 20. na 2. a 20. září poslanci
a jejich blístci.
Dorána vládla na chodbách
a v bufetech parlamentu euforie.
Pilo se šampaňské a vodka,
jedli se bohatě obložené chleby.
Zářili americké cigarety.
Ráno si veselí obránci ústavy
dávali ovesnou kaši a zapíelí
silně slazenou kávou.
V bílem domě celou noc zářili
křišťálové lustry.
Zurživě zvonili telefony na kopírovacích strojích
se rozmnožovala prohlášení a
usnesení sjezdu, ve kterých se
národu zdělovalo,
že má nového prezidenta
generála Aleksandra Rudského,
že pokus ostatní převrad je zažhnán.
To musela být taková zvláště
než si o ten tank
a ten přijede
ale protože to reportaž nemůžeme číst celou
to jako stráve hodně času
tak samozřejmě i literární kvalita
toho jako je hezká protože
ty chleby jsou postupně chuť a chuť
až na chleba není vůbec a zbytky se roznesou
lidi když vytíkají od tama
a vtíkají se vesnou kaši
od 3 hodiny později
dálší části
mi někdo svítí baterkou
po chodbách na zemi
je poplach, křičím už v maskáčích
běžím do prvního patra
kde se tlačí poslanci v řadě na plinové masky

Ruslan Chas Boulatov
v neprůstřelné vestě a kravatě
k lidním hlasem oslovuje dav
mám důvěryhodné informace o tom,
že dnes na nás zautočí
mohou použít i plin
poslanec čelnakov se pokouší nasadit masku
a z nepokojeně oznamuje jemě velká
ušímám strašné mezery
před okny pochoduje oddíl dobrovolníku
dorána se už nikdo neusnul
můj si s poslancem čelnakovem
to máte jedno říká
stejně nám to nepomůže
o několik hodin později složil
tento poslanec bojovnou píseň bílý dům
poslanci pak při svíčkách spívají každou noc
bufetářky a uklyzečky se ji naučili také
a broukají si při krajení chleba
to nepadá jako reportášel jako nějaká nová
od co roky na
jak vyprál práce novináře třeba
oni byli zavření 14 dní
a samozřejmě samocitli v izolaci
vždycky vybrali někoho kdo teda se objetoval
vyšel Ven
odnesl jejich texty a šel to odtelefonovat
a ten se už učil nemoh vrátit
takže Petra Procházková v jednu chvíli se taky
s kolegou vypravila Ven a píše
dopátku se podle předpokladu nevrátil
nikdo stříčlené skupiny novinářů
naše řady prořídli
dnes opět musí někdo vines z pravodajství
lospadá na mne s redaktorem novin
komensant Danielem
Ven procházíme bez problému
jsme za psání do jakého si se znamo
nepustí
dáváme si se vás ve 23 hodin
pokusíme se zatmi proniknout zpět
a přinést kolegům cigarety a čerstvé noviny
lidé u vnitř nemají žádné informace
o tom co seděje za blokádou

projdeme přes materskou školu
špita Danilo
hlídky policistů jsou dnes mimořádně ostražitě
domluvit se s nimi není možné
přelé zámeziť školky několik plotu
Danilo se zachytil zadržat a dostrhl si kalhoty
a kůžina stehne
za 3 hodiny je postřelen do obličej
a 3 parlamentu přijde o 4 zuby a část váře
dostali se pak do spátky
a ona samozřejmě reportovala dál
ale to už musela do reportovat
až k tomu što tému říjnu
nebojte se podporují nás miliony lidí
hlásí z balkonu Ruslan Chazbulatov
a klepe se zimou
stále se drží
dav pod balkonem jása nejsme samy
říkají si v loučcích promrzdí obránci barikat
a pokřikují na policisti
kteří se opět o několik metrů v neděli ráno přiblížili
dejte se k nám
my jsme váž národ
neustále se objevují z právě
kolik vojenských oddílů a policistů
už přešlo na stranu parlamentu
několik uniform se skutečně v domě objevuje
žený jim spláčem líbají ruce
a v buffetu je pouštěj do předu dostávají
větší kusy chleba
armáda je s námi, policie bude s námi
ulicé je s námi, zahraničí bude s námi
je slyšet u barikat
v bílem domě poslanci pořádají večírek
při svíčkách
v neděli odpoledné
prodazila tlupa demonstrantů
obklíčení zajala několik přívrženců
Boris Ejlcina ukořistila značnoučá
znákladních vojenských automobilů a štítů
a z výtězním jásoťem zaplavila bílý dům
buffetárky zuživě krájely chleby
a přísprávě, že je dobyto
televizní centrum Ostankino se rozplakali

šťěstím poslanci mávali s balkonu vlajkami
a křičeli paběda
většina novinářů odjela k Ostankinu
a po hodin později se už nikdo neodvážil
obyvatelům bílého domů zdělit,
že televize se potězkém boji dostala
opět do rukou vládních jednotek.
Byl obklíčen desítkami obrněných
transporterů, řeky stáli tanky
v šestém patře stála u okna
galia, buffetářka a plakala.
Na stolech stáli talířez chlebem
a minerálky, obsluha si bavila věci dotašek
a podle příkazu ministra obrany
se chystala na cestu do sálu
národností, kde nejsou okna.
Na dojde k tomu utoku
tady nemůžete zůstat říká Danilo
a v lečem neposchodech do 3. patra
které zatím ještě nehoří.
Pochodby se plížíme a Danilo
mě nabáda, že moc vystorkuju zadek.
Střely dopadají asi půl metru od nás.
Všestým zůstal ten Černoch
spomíl si Danilo na našeho amerického kolegu
který se den předtím
nepochopitelným způsobem dostal do parlamentu
přijít přímo zletišťe a oznámil
nám, že je v Rusku po prvé vyživotě.
On se včera trochu napil, sýpe Danilo
asi tam usnul.
Sobeckyho přemlouvám, aby nikam nechodil.
Přesmé protesty se odplíží do poschodech
vzhůru a za 30 minut přivádí s tejným
spůsobem poloomoménoho americkána.
Budeme ležet na zemi ruce za hlavou
až jsem v Trnou, aby viděli,
že nemáme zbraně a křičte presa presa.
Danilo se na chvíli trochu vztyčí
a v zápětě je zasahne jedna ze střel do obliče.
Před budovu jedna v lidí
ale se střílí, boj potrvá ještě dvě hodiny.
Dívka v kožené bunde a tím ta reportář
končí, dívka v kožené bunde

pozuje před fotoaparátem svého přítele
a mluví Rusky.
Hlavně ať je tam za mnou vidět
ty plameny a taky ty tanky.
Dneska bychom to věle na selfie, v rámci některých.
No přesně. A mimochodem, co jsem ocenil
úplně jako nejvíc, že v součastí
reportáře je komentář Jana Petránka,
protože ona z lidových novin,
on taky z lidových novin.
Taky vlastně Petránek
uzavírá ten komentář
koncertováním, pak je tu zcela jasné
poznání, že se nikde na světě
nenajde nový Hitler či Napoleon,
jehož by obrovské prostory lákali
k pokusu o kolonizaci měno prostory Ruska.
Naopak, Rusko bude lišácky až
vyděračsky využívat toho,
že světci už zajímu vlastní
bezpečnosti a sociálního vývoje
bez houpných otřesů nemůže dovolit
mechat ho na holičkách.
Tak to nevím, jako...
Větá Rusko čeká řada etap
z mnoha krizovými momenty
sociální psychologové o tom napíší
desítky knych, například na tému
od globálního mesiášství
až nad nohl hostejnosti a deprese.
To není marna.
No, já bych řekl,
že od zoflaství a depresy
až globálního mesiášství.
Já bych to nám vývoje otočit.
Ale to byla křivka opačně, ale...
Křivka je jen nám, no.
Ale ty pozice jsou tam obvykle.
Z Petro Procházkovou
přímo v Bílím do mě.
Výsledky ale byly poměrně jako jednoznačné západ
z to přijel jako výtěství jelci, na které je pořádku.
Ano. To bylo kložitě.
Protože chtěl svobodné volby a tak dále.

Nakonec je dovedl v rámci prosince
Kolbámdo Dodumi
referendumu z kválelnou ústavu.
Podstatně byly rozšíření
prvomocí prezidenta na ukul parlamentu.
Sice Chasbulatov a Ruskoj byly
zatčení, ale iš někdy v roci 94
dostávají amnesty
v politice, což je třeba věc,
kterou nevím, jestli by odpůrci.
Vladimira Putina dneska zládlí,
pokud by s nimi něco nezapadlo, nebo někud nevypadli.
Ještě je to amnesty
lidí, kteří dou vlastně té věřil zbrojeně
proti Jelcinovi. No a Jelcín vesele pokračuje
dál, vesele teda velmi v úzovkách, protože
iš v 94. se prostě rozjede
válka v Čechensku a to už jsou
úplně jiné dějiny. To už jsou jiné dějiny
a tam už vlastně jeho trajekt, který
vlastně jeho trajekt úpadat a myslím si,
že někdo to řekl o Jelcinovi,
že byl načině vítan
i načině vyprovázen,
že to je poměrně přesné poslížení
jeho trajekt, který je. Myslím, že to úplně sedí.
A vymuchodím, kterém vlubám ještě poslední věce
znovu z respektu, píše, že
bory si Jelcín příliš, spěchal na ty vluby,
čímž se moc v Rusku nezměnilo
a nezmění, protože i do té nové
důmy se dostali, především úzpěl
obrovský a tak dálom tam vypočítáva,
jak ve městech ti liberalové,
se pod tý demokratesice mají věčiny,
ale vlastně to není tak přesvětčivé, jak by mělo být.
A říká tady takovou hezkou myšlenku
taky z 90. let.
Nový parlament bude sám osobně horsší,
než byl ten, který Jelcín v řínu násilně rozhehnalo.
Bývalí poslanci aspoň cítili,
že v častých projevech nacionalizmu
a imperiálního myšlení,
že se s nímovni zaznívali,

když byl věcí a morálního
a především politicky škodlivého.
Naproti tomu liberálně demokratičtí poslanci
dumy budou své ideje hlásat a vykřikovat
se sebe uspokojením venkovské šmíry.

Amen.

A tím bych to hezkou kapitolu
o takhle mzláštším pučí nepučí
z roku 90.

Na počátku máte tahání o pravomoce.

Chci větší, nedáme ti větší,
vezmem tě.

Já si vezmu všechno a výsledkem
které stejně byl dozer nepromění
v roce 94. Všeštěnsku,
sice v roce 96. Další Volby
ale v 99.

Už se startuje kariéra nikohu úplnějného.

Tak to vladím je naputin.

No a Jelcino jako takovému se dostaneme
tedy na sledujícím bonusu
a ještě se podíváme hloubky na jeho kariéru
a životní peripety je.

Zajmáva figur.

Tak je, děkujeme jste posluchali,
až se mu pokud jdete za námi do předplatného A do
bonusových částí, tak se tam nalastějšíme a děkujeme.

Zajmáva figur.

Zajmáva figur.